

D E C I Z I E

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Iuliana Oprea
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Hmîrov Serghei,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Hmîrov Serghei împotriva
Unității Militare nr. 13962 mun. Tiraspol și Ministerul Apărării al Federației Ruse cu
privire la recunoașterea ilegalității ordinului de concediere, restabilirea în funcție,
încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 06 mai 2014, prin care a fost
respins apelul declarat de Hmîrov Serghei și menținută hotărîrea Judecătoriei Bender
din 23 decembrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 20 iulie 2010, Hmîrov Serghei, a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Unității Militare nr. 13962 mun. Tiraspol cu privire la recunoașterea
ilegalității ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru
lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în perioada 01 septembrie 1977 –
26 octombrie 2009, a făcut serviciul militar în Forțele Armate a Federației Ruse.
Obligațiunile șefului serviciului nu-și executa din 25 ianuarie 2009, în legătură cu
evenimentele în statele de personal.

Susține că după eliberarea din rîndul forțelor armate, a fost primit în serviciu în
Unitatea Militară 13962, în baza contractului de muncă, ca persoana civilă, în funcție de
adjunct al Șefului Grupei Operative pe lucrul financiar-economic, șef al serviciului
financiar-economic (contabil șef), în acest sens fiind emis Ordinul de angajare nr. 207
din 02 noiembrie 2009.

Menționează că prin ordinul nr. 112 din 22 iunie 2010, a fost concediat din
funcția deținută în temeiul art. 86 alin. (1) pct. p) Codul muncii RM (analogic cu art.
81 pct. 10 CM FR) pentru încălcarea gravă, chiar o singură dată, a obligațiilor sale de
muncă.

Consideră însă concedierea sa ilegală, deoarece nu a comis nici o încălcare gravă în executarea obligațiilor sale de serviciu.

Invocă că relații legitime între el și angajator au apărut din momentul angajării sale în serviciu, și anume, din 02 noiembrie 2009, când în baza ordinului nr. 207 a fost angajat la serviciu și cu el a fost încheiat un contract de muncă, și care au fost încetate din inițiativa pîrtului la 22 iunie 2010, ultimul neexplicîndu-i care anume abateri sau încălcări au fost admise de el la executarea obligațiilor sale de serviciu.

Afirmă că drept temei de emitere a ordinului de concediere a servit telegrama comandantului militar a Regiunii Moscova nr.28/138 din 18 iunie 2010 și materialele raportului asupra rezultatelor verificărilor activității financiar – economice în perioada 2007 – 2009.

În opinia reclamantului, motivul care a fost pus la baza concedierii sale este ilegal, deoarece controlul a fost efectuat pentru perioada anilor 2007-2009, când dînsul îndeplinea serviciul militar, din funcția căreia a fost eliberat doar la 26 octombrie 2009, pe cînd în sensul art. 58 Codul muncii, contractul individual de muncă își produce efectele din ziua semnării, și anume din 02 noiembrie 2009.

Insistă că la emiterea ordinului nr. 112 din 22 iunie 2010 au fost încălcate grav prevederile legislației muncii, iar dînsul fiind concediat fără nici un motiv legal.

Susține că circumstanțele concedierii sale au tulburat modul său de viață bine stabilit, prin ce i-au fost cauzate suferințe morale și încălcat dreptul Constituțional la muncă, fiindu-i, astfel, cauzat un prejudiciu moral considerabil pe care estimează la suma de 50 000 lei, echivalentul a 140 910 ruble a Federației Ruse.

Mai invocă că, prin concedierea ilegală i-a fost cauzat și un prejudiciu material deoarece în perioada 01 ianuarie 2010 - 31 mai 2010 a fost privat de indemnizație și premiul pe luna iunie 2010.

Solicită anularea ordinului de concediere nr. 112 din 22 iunie 2010, restabilirea la serviciu în funcția de adjunct al șefului grupului operativ pe lucrul financiar-economic, Șef al serviciului financiar-economic (contabil șef), încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la lucru, începînd cu data 22 iunie 2010 și pînă în ziua restabilirii în funcție, obligarea pîrtului să-i achite indemnizația unică pe perioada 01 ianuarie 2010 – 31 mai 2010 și premia pe luna iunie 2010, și încasarea de la pîrît în beneficiul său a sumei de 50 000 (cincizeci mii) lei RM sau 140 910 ruble rusești, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea Judecătoriei Bender din 28 septembrie 2010, a fost admis demersul lui Hmîrov Serghei și atras în proces în calitate de copîrît Ministerul Apărării al Federației Ruse.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 09 decembrie 2010, a fost respins recursul declarat de Unitatea Militară nr. 13962 din or. Tiraspol și menținută încheierea primei instanțe din 28 septembrie 2010.

Prin încheierea Judecătoriei Bender din 30 martie 2011 a fost admis demersul înaintat de Hmîrov Serghei, fiind dispusă comisia rogatorie de către organele competente ale Federației Ruse privind efectuarea unor acte procedurale, cu delegarea Judecătoriei competente a Federației Ruse să efectueze actele de procedură necesare, totodată fiind suspendată examinarea cauzei pînă la prezentarea de către Judecătoria competentă a Federației Ruse a delegației de acordare a asistenței juridice.

Prin încheierea Judecătoriei Bender din 21 mai 2013, a fost reluată examinarea cauzei.

Prin hotărîrea Judecătorie Bender din 23 decembrie 2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, fiind încasat de la Hmîrov Serghei în beneficiul Unității Militare nr. 13962 cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1 500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 06 mai 2014 a fost respins apelul declarat de Hmîrov Serghei, reprezentat de avocatul Chifiac Iurii, și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 28 iulie 2014, Hmîrov Serghei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii în sensul formulat.

În motivarea recursului a invocat că în cadrul examinării cauzei instanțele nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat legea, admițînd și alte încălcări prevăzute de art. 432 alin. (4) CPC, care au dus la soluționarea greșită a pricinii.

Menționează că atît prima instanță, cît și instanța de apel eronat în concluziile sale s-au bazat pe ancheta de serviciu, care a fost petrecută asupra activității sale în calitate de persoană civilă, or încălcările depistate au fost comise pe teritoriul Unității Militare 59209, adică în altă instituție, și această încălcare nu are nimic comun cu exercitarea funcției de adjunct al Șefului Grupului operativ de lucrul financiar - economic, Șef al serviciului financiar - economic (contabil șef) în Unitatea Militară 13962.

Mai mult că această încălcare nu este reflectată în ordinul contestat și corespunzător, reprezintă doar o presupunere care se invocă că ar fi servit drept temei la concedierea sa.

Susține recurentul că prevederile art. 86 alin. (1) lit. p) Codul muncii, potrivit căruia concedierea este desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată - se admite pentru încălcarea gravă, chiar și o singură dată, a obligațiilor de muncă de către conducătorul unității, de către adjuncții săi sau de către contabilul-șef, este o normă imperativă și nu poate fi extinsă asupra altor funcții.

Afirmă că atît din conținutul contractului individual de muncă din 02 noiembrie 2009, cît și din conținutul ordinului de angajare nr. 207 din 02 noiembrie 2009 rezultă că el a fost angajat în funcția „Adjunct al Șefului Grupului operativ pe lucrul financiar - economic, Șef al serviciului financiar - economic (contabil șef), pe cînd o astfel de funcție lipsește în Clasificatorul Ocupațiilor din Republica Moldova (CRM 006-97), respectiv lipsește și în dispoziția art. 86 alin. (1) lit. p) Codul muncii.

Ca urmare, apreciază drept eronate concluziile instanțelor ierarhic inferioare precum că dînsul avea obligații și exercita atribuțiile funcționale ale contabilului-șef, în atribuțiile căruia intra și organizarea lucrului financiar-economic, solicitarea în termenii stabiliți a surselor bănești; asigurarea personalului cu cele necesare, întocmirea integrală a dărilor de seamă a activității contabile și de aceia cade sub incidența prevederilor art. 86 alin. (1) lit. p) Codul muncii, deoarece analogia obligațiilor de serviciu nu este aplicabilă în acest raport juridic.

Mai invocă recurentul că angajatorul contrar prevederilor art. 208 și art. 87 alin. (1) al Codului muncii nu i-a solicitat o explicație scrisă și l-a eliberat din funcție în lipsa acordului preliminar al organului sindical din unitate, iar concluzia instanței de

apel precum că la eliberat din funcție în baza art. 86 alin. (1) lit. p) a Codului muncii nu este obligatoriu acordul preliminar scris al organului sindical, contravine prevederilor art. 87 alin. (1) Codul muncii, care indică că concedierea salariaților membri de sindicat în toate cazurile stipulate șa art. 86 alin. (1) lit. c), d), e), g) și h) poate avea loc numai cu consultarea prealabilă a organului sindical din unitate, în celelalte cazuri, concedierea se admite cu consultarea prealabilă a organului sindical din unitate.

De asemenea afirmă că contrar prevederilor art. 130 alin. (4), CPC, concluziile primei instanțe, expuse în hotărîre, sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar instanța de apel verificînd legalitatea hotărîrii primei instanțe a ignorat prevederile art. 373 alin. (1) și (2) CPC, și nu a verificat în limitele cererii de apel, circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii și nu a apreciat probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de către participanții la proces.

Insistă că instanța de apel reieșind din limitele normelor enunțate și din specificul obiectului acțiunii a examinat în mod superficial circumstanțele pricinii, referindu-se în mod general la aceleași constatări reținute la adoptarea hotărîrii de prima instanță, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărîrii supusă apelului în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 06 mai 2014 a fost expediată în adresa recurentului la 18 mai 2014, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 116).

Instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen la 07 iunie 2013.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Înaintînd acțiunea în judecată împotriva Unității Militare nr. 13962, mun. Tiraspol și Ministerul Apărării al Federației Ruse, Hmîrov Serghei a solicitat anularea ordinului de concediere nr. 112 din 22 iunie 2010, restabilirea la serviciu în funcția de adjunct al șefului grupului operativ pe lucrul financiar-economic, Șef al serviciului financiar-economic (contabil șef), încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la lucru, începînd cu data 22 iunie 2010 și pînă în ziua restabilirii în funcție, a indemnizației unice pe perioada 01 ianuarie 2010 – 31 mai 2010 și premiei pe luna iunie 2010, și încasarea a sumei de 50 000 (cincizeci mii) lei RM sau 140 910 ruble rusești, cu titlu de prejudiciu moral.

Fiind investite cu judecarea pricinii în cauză, atât prima instanță cât și instanța de apel determinînd corect raporturile juridice stabilite între părți, întinderea drepturilor lor

în cazul respectiv, precum și cadrul legal aplicabil în speță, justificat au ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii și respingerii acesteia.

În susținerea concluziei date, instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă cu certitudine că recurentul Hmîrov Serghei și intimatul Unitatea Militară nr. 13962, mun. Tiraspol s-au aflat în relații de muncă, astfel, Hmîrov Serghei a fost angajat la serviciu în secția financiar-economică a Unității Militare nr. 13962, mun. Tiraspol, în funcția de Șef al Grupului operativ pe lucru financiar-economic, Șef al serviciului financiar-economic / Contabil-șef /.

Înscrierile corespunzătoare au fost efectuate în carnetul de muncă a lui Hmîrov Serghei, nr. 7633131 din 02 noiembrie 2009, în baza ordinului nr. 207 din 02 noiembrie 2009, emis de Comandantul unității Militare 13962, mun. Tiraspol (f.d. 3 vol.I).

Din copia extrasului Ordinului de angajare nr. 207 din 02 noiembrie 2009, rezultă că în baza cererii lui Hmîrov Serghei, ultimul a fost angajat la 02 noiembrie 2009 în funcție de adjunctul Șefului Grupei Operative pe lucru financiar-economic, Șef al Serviciului / Contabil - șef /, cu stabilirea unui salariu de funcție lunar în mărime de 15900 ruble și adaosului la salariu lunar în mărime de 30% pentru lucru cu datele ce constituie secret de stat (f.d. 68 vol.I).

Tot actele cauzei denotă că prin Ordinul Unității Militare nr. 13962, din Tiraspol nr. 112 din 22 iunie 2010, Hmîrov Serghei, a fost concediat din funcția deținută de adjunctul Șefului Grupului Operativ pe lucru financiar-economic, contabil-șef din 22 iunie 2010, în temeiul art. 86 alin.(1) lit. p) a Codului muncii a RM (analogic art. 81 pct. 10 Codul muncii a Federației Ruse), pentru comiterea a unei încălcări grave a atribuțiilor de serviciu, înscrierile corespunzătoare fiind efectuate în carnetul de muncă (f.d. 4 vol.I).

De asemenea, prin ordinul menționat, s-a dispus achitarea în beneficiul lui Hmîrov Serghei a compensației pentru concediul nefolosit în perioada de la 02 noiembrie 2009 în sumă de 30686,90 ruble, însă lipsindu-l de indemnizația unică pentru perioada 01 ianuarie 2010 pînă la 31 mai 2010 și de premia pentru luna iunie 2010, prevăzută prin Ordinul Ministerului Apărării a Federației Ruse din 2008, nr. 555.

Aici, se va remarca că, prin Ordinul Comandantului Unității Militare nr. 13962, mun. Tiraspol, nr. 143 din 04 august 2010, au fost introduse modificări în Ordinul nr. 112 din 22 iunie 2010, privind concedierea din funcția deținută a lui Hmîrov Serghei, prin excluderea din primul aliniat, a paragrafului 2, sintagma „, analogic cu pct. 10 a art. 81 Codul muncii a Federației Ruse” (f.d. 74 vol. I).

Este de reținut că temeiul a concedierii lui Hmîrov Serghei a servit telegrama comandantului regiunii militare din Moscova, nr. 28/138 din 18 iunie 2010 și materialele raportului cu privire la rezultatele verificărilor a unor chestiuni financiar-economice în activitatea Unității Militare nr.13962 din Tiraspol (f.d. 5 vol.I).

Din conținutul telegramei menționate, rezultă că în perioada 08-11 iunie 2010, de către Ofițerul Direcției regionale financiar-economice, locotenent colonel Rimco A., a fost efectuată verificarea unor chestiuni financiar-economice și activităților economice în Unitatea Militară 13962, ce ține de acțiunile ilegale ale șefului serviciului financiar-economic a Grupului Operativ al Armatei Federației Ruse în regiunea nistreană a Republicii Moldova, locotenentului-colonelului în rezervă, Hmîrov Serghei.

S-a menționat că în rezultatul controlului a fost depistat faptul prejudicierii statului în sumă totală de 179,6 mii ruble, iar în scopul înlăturării încălcărilor,

comandantului Unității Militare nr. 13962, mun. Tiraspol, s-a recomandat, pînă la 21 iunie 2010, de a lua act cu privire la corespunderea lui Hmîrov Serghei cu funcția deținută și concedierea acestuia pentru comiterea a unei încălcări grave a atribuțiilor de serviciu și în termen de pînă la 15 iulie 2010, în conformitate cu legislația în vigoare, de a lua act pe faptul cauzării prejudiciului statului în sumă de 173,3 mii ruble (f.d. 8 vol.I).

În asemenea împrejurări, se afirmă corectitudinea și legalitatea hotărârilor judecătorești contestate, cât și a Ordinului Unității Militare nr. 13962, din Tiraspol nr. 112 din 22 iunie 2010 cu privire la concedierea lui Hmîrov Serghei, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) Codul muncii, or, încălcarea gravă, chiar și o singură dată, a obligațiilor de muncă de către conducătorul unității, de către adjuncții săi sau de către contabilul-șef, ce-i acordă dreptul angajatorului să rezilieze contractul de muncă cu salariatul din acest temei, se consideră și abuzul împuternicirilor de serviciu, care au dus la prejudicierea considerabilă a statului.

Or, instanțele ierarhic inferioare au stabilit incontestabil în speța dată că Hmîrov Serghei profitînd de împuternicirile sale de serviciu, fiind în funcție de adjunct al comandantului Unității Militare nr. 13962 pe lucru financiar-economic, Șeful Serviciului financiar-economic / contabil-șef / a încălcat grav atribuțiile de serviciu, fapt ce se confirmă prin materialele anchetei de serviciu, în cadrul căreia s-a constatat cu certitudine că la 28 decembrie 2009 în Unitatea Militară nr. 13962 au fost transferate sursele bănești pe art. MA 5523, în sumă de 100000 ruble FR, pentru achitarea angajaților civili a compensațiilor și stimularea acestora pentru lucru efectuat. Iar procedura de calculare a compensației și stimularea angajaților civili din cadrul Forțelor Armate ale Federației Ruse este stabilită prin Hotărîrea Guvernului Federației Ruse nr. 583 din 05 august 2008, în care însă nu este prevăzută calcularea ajutorului material personalului civil.

Cu toate acestea, Hmîrov Serghei, acționînd din interese proprii meschine, în pofida împuternicirilor sale de serviciu și abuzînd de atribuțiile sale de serviciu, a irosit suma de bani menționată pentru plata ajutorului material personalului civil din cadrul serviciului financiar al Unității Militare nr. 13962, componente a Grupului Operativ al forțelor Armate ale Federației Ruse, care însă nu erau subalternii lui Hmîrov Serghei, ceea ce atestă că ultimul nu avea împuterniciri organizatorice și nici dreptul de a emite ordinele și de a lua decizii cu privire la calcularea compensațiilor și achitarea stimulărilor personalului civil din cadrul Unității Militare (f.d. 77-133 vol.I).

În acestea condiții, justificat instanțele judecătorești au concluzionat că, Hmîrov Serghei, fiind persoană cu funcția de răspundere și dispunînd de sursele bănești bugetare, a săvîrșit acțiuni, care evident depășesc limita atribuțiilor sale de serviciu și care au dus la încălcarea esențială a intereselor statului manifestate prin risipirea ilegală a surselor bănești bugetare.

De altfel, din materialul probator se oglindește și faptul că Hmîrov Serghei în perioada activității sale în uniunea Militară 13962 din mun. Tiraspol, a mai comis și alte încălcări de însușire a sumelor bănești bugetare, fapte, care de rînd cu cele menționate supra, au servit temei pentru atragerea lui la răspunderea penală și condamnarea pentru faptele comise, ce se confirmă prin copia sentinței Judecătoriei militare din Caluga din 22 decembrie 2010, menținută prin decizia Judecătoriei militare din Moscova din 25 martie 2011 (f.d. 207-226).

În sensul relatat, nu are relevanță critica formulată în recurs referitor la faptul că instanțele de judecată nu au ținut cont de nerespectarea de către intimat a condițiilor contractului de muncă din 02 noiembrie 2009 și anume a pct. 9.4 la care a fost stabilit că temeiuri pentru desfacerea contractului individual de muncă pot servi doar condițiile prevăzute de legislația muncii a Federației Ruse.

Aceasta deoarece, potrivit prevederilor art. 3 alin.(1) lit. b) Codul muncii, dispozițiile Codului muncii al Republicii Moldova se aplică salariaților cetățeni străini sau apatrizi, încadrați în baza unui contract individual de muncă, care prestează muncă pentru un angajator care își desfășoară activitatea în Republica Moldova.

Reglementările citate se deduc și din art. 1 al Tratatului între Republica Moldova și Federația Rusă cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală din 25 februarie 1993, ratificat prin Hotărîrea Parlamentului nr. 260-XIII din 04 noiembrie 1994, care atestă că eliberarea din funcție a lui Hmîrov Serghei în baza normelor Codului muncii al Republicii Moldova nu este o încălcare, după cum pretinde recurentul și nu constituie teme de repunere a acestuia în funcție.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că contrar art. 208 Codul muncii înainte de emiterea ordinului de concediere nu i s-au cerut explicații, deoarece referitor la încălcările depistate Hmîrov Serghei a dat explicații în cadrul anchetei de serviciu care a fost inițiată în condițiile art. 208 alin.(2) Codul muncii (f.d. 77-133 vol.I) și în cadrul căreia a fost verificată activitatea acestuia integral, inclusiv și în perioada activității sale civile, iar rezultatele anchetei de serviciu a și servit temei de eliberare din funcția deținută a lui Hmîrov Serghei, fapt indicat și în ordinul de concediere.

De altfel, temeinic au fost respinse de către instanța de apel și afirmațiile recurentului precum că lipsa acordului sindicatelor la eliberarea sa din serviciu constituie temei pentru restabilire în funcție, deoarece în sensul art. 87 alin.(1) Codul muncii este de înțeles că concedierea salariaților membri de sindicat în cazurile stipulate la art.86 alin.(1) lit.c), d), e), g) și h) poate avea loc doar cu acordul preliminar scris al organului (organizatorului) sindical din unitate. În celelalte cazuri, concedierea se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate, iar deoarece Hmîrov Serghei a fost eliberat din serviciu în temeiul art. 86 alin.(1) lit. p) Codul muncii, acordul preliminar scris al organului sindical nu este obligatoriu, cu atât mai mult că instanței nici nu au fost prezentate probe care ar confirma neconsultarea a organului sindical la eliberare ultimului din funcția deținută.

Cele expuse, în ansamblu atestă faptul că eliberarea din funcție a lui Hmîrov Serghei s-a dispus în mod legal, or de către Unitatea Militară nr. 13962 din mun. Tiraspol au fost respectate întocmai cerințele legislației muncii, fapt ce respinge argumentele recurentului aduse în acest sens.

Așa fiind, nu are relevanță nici criticele formulate în recurs referitor la faptul că la emiterea deciziei instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea, deoarece poartă un caracter declarativ, mai mult că acestea se combat prin constatările suscitade.

În consecință, instanța de recurs conchide că decizia instanței de apel a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiul și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Față de cele ce preced, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Hmîrov Serghei, reprezentat de avocatul Iurie Chifeac.

Se menține decizia Curții de Apel Bender din 06 mai 2014 și hotărârea Judecătoriei Bender din 23 decembrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Hmîrov Serghei împotriva Unității Militare nr. 13962 mun. Tiraspol și Ministerul Apărării al Federației Ruse cu privire la recunoașterea ilegalității ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva